

Afakta Şafak

– MFK · 02 Kasım 2015

Hicranın şarabını visal kadehinden iç,
Gözyaşların koy aksın gönlüne derman diye.
Gecenin zifirinden bütün yıldızları biç,
Yüreğindeki aşktan nurani ferman diye...

Âşık ki, maşukunu hesabına alınca,
Kor gibi yanan ciğer kutuplardan serindir.
Mecnun Leyla uğruna çöle düşüp dalınca,
Çağları aşan sevda asumandan derindir...

Güneş sarsın zulmeti karanlıklar yok olup,
Aydınlanarak yollar patikayı düzlesin.
Yasaklanan serbestlik tam varlığa sokulup,
Zindanı yaşayanlar geceyi gündüzlesin

Sabahlasın hasretler koynundayken afağın,
Noktalansın intizar hercümerç olsun fırkat.
Yüze huzmesi vursun doğacak son şafağın,
Emniyete alınsın kalpte olmasın sirkat... MFK